

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 450/2016
02.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљене С.Р., због противправног дела одређеног у закону као кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене С.Р., адвоката Д.Г., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Јагодини К 317/15 од 05.10.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж2 318/15 од 03.11.2015. године, у седници већа одржаној 02.06.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене С.Р., адвоката Д.Г., као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Основног суда у Јагодини К 317/15 од 05.10.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж2 318/15 од 03.11.2015. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 422. тачка 2) у вези члана 526. став 2. ЗКП, **према окривљеној С.Р.** за противправно дело одређено у закону као кривично дело, **ОДБИЈА** предлог за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи

-јер је дана 20.07.2012. године, око 03,00 часова у аутобусу превозника „Е.“ П., који је саобраћао на релацији Република Црна Гора –град Јагодина, у стању неурачунљивости, због привремене душевне поремећености – психичког поремећаја са суманутошћу, које је довело до тога да С.Р. није могла да схвати значај свог дела, нити да управља својим поступцима, средством подобним да тело тешко повреди, другог лако телесно повредила, па је тако у наведеном времену и месту, стопалом које је било у обући, са тврдим ђоном, шутнула оштећену Л.Ј. из Ј., у пределу груди и нанела јој лаку телесну повреду у виду нагњечења грудног коша у десном дојкином пределу,

- чиме би извршила противправно дело одређено у закону као кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Оштећена Л.Ј. се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини К 317/15 од 05.10.2015. године, према окривљеној С.Р. је изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, која ће трајати док траје потреба за лечењем, јер је извршила противправно дело одређено у закону као кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ. Одређено је да ће се изречена мера безбедности спровести у одговарајућој здравственој установи, а отпуштање из здравствене установе суд ће одредити када утврди да је престала потреба за лечењем и чувањем у здравственој установи. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а оштећена Л.Ј. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Решењем Вишег суда у Јагодини Кж2 318/15 од 03.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене С.Р. изјављена против решења Основног суда у Јагодини К 317/15 од 05.10.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је изјавио бранилац окривљене С.Р., адвокат Д.Г., због повреде закона са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да иста преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљене С.Р. у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијана решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је у конкретном случају ствар већ правноснажно пресуђена, будући да се у предметном кривичном поступку окривљена гони за исте радње које су наведене у изреци правноснажног решења Прекршајног суда у Новом Пазару Пр 4-5584/12-64 од 06.08.2014. године којим је обустављен прекршајни поступак против окривљене С.Р. који је вођен због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру.

Наиме, у прекршајном поступку против окривљене С.Р., решењем Прекршајног суда у Новом Пазару Пр 4-5584/12-64 од 06.08.2014. године, према окривљеној С.Р. обустављен је прекршајни поступак због сумње да је дана 20.07.2012. године, око 03,00 часова у аутобусу превозника „Е.“ из П., који је саобраћао на релацији Републике Црна Гора – Јагодина, нарушавала јавни ред и мир и то тако што је поменутог дана и времена дошла до задњег дела аутобуса где су се налазиле С.Ј. и Л.Ј., где је почела да вређа С., а затим да седа на торбу С.Ј., када окривљена бива упозорена од С. да не седа на торбу и иста јој се обраћа

речима „шта ме брига шта имаш у торби“ и исту баца, а затим ногом удара С. у стомак и хвата је рукама за косу, након тога Л.Ј. прилази до окривљене у намери да је спречи од даљег нарушавања јавног реда и мира, те окривљена рукама хвата Л. за косу, а затим је затвореном шаком удара у пределу главе, где окривљена поново рукама и ногама удара С. и Л. обраћајући се С. речима „ти курво дебела јер знаш да сам ја полицајка, знам ја џудо поломићу те где год те нађем“, а чиме би окривљена С.Р. учинила прекршај из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру.

Полазећи од наведеног, чињенични опис прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру дат у решењу којим је за наведени прекршај према окривљеној С.Р. обустављен прекршајни поступак, односи се на исту окривљену, исти животни догађај, са истим животним чињеницама, у погледу времена и места дешавања и истим радњама окривљене које се односе на ударање рукама и ногама оштећене Л.Ј., а које радње су садржане и у опису противправног дела одређеног у закону као кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, због којих је окривљеној побијаним правноснажним решењима изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Имајући у виду цитирану законску одредбу и битно истоветан чињенични опис прекршаја окривљене С.Р. наведен у изреци правноснажног решења Прекршајног суда у Новом Пазару Пр 4-5584/12-64 од 06.08.2014. године којим је према окривљеној за прекршај из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру обустављен поступак и радњу извршења противправног дела одређеног у закону као кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, због којег је према окривљеној предложено изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи и због којег је према њој правноснажним побијаним решењима у овом поступку изречена наведена мера, нижестепени судови су били дужни да према окривљеној одбију предлог за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи. С тим у вези, а како првостепени и другостепени суд нису према окривљеној одбили предлог за изрицање мере безбедности, то је по оцени овог суда, побијаним правноснажним решењима на штету окривљене учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

При чему, овај суд наглашава да, у конкретном случају, за постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, која се односи на правноснажно пресуђену ствар, није од утицаја чињеница да у предметном прекршајном поступку, у односу на који је суд нашао да је ствар правноснажно пресуђена, није описана последица - лака телесна повреда коју је задобила оштећена Л.Ј., будући да су у изреци прекршајног решења описане радње (шутирање ногама оштећене Л.Ј.) којима је окривљена критичном приликом нанела лаку телесну повреду оштећеној, а која лака телесна повреда је у предметном кривичном поступку описана.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је отклонио наведену повреду закона, преиначењем правноснажних решења, тако што је према окривљеној С.Р. на основу члана 422. тачка 2) у вези члана 526. став 2. ЗКП одбио предлог за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи због извршења противправног дела одређеног у закону као кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, јер у смислу члана 4. став 1. Законика о кривичном поступку нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда поступак правноснажно обустављен.

Како је према окривљеној С.Р. одбијен предлог за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, то је Врховни касациони суд на основу члана 265. став 1. ЗКП, одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

На основу члана 258. став 3. ЗКП, оштећена Л.Ј. је упућена да имовинскоправни захтев може остварити у парничном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**